

Ramkvilla 2004

Helles oplevelser

Disse stemningsbilleder eller beretning er fra 2004, hvor vi var 16 piger på elgjagt i Sverige. Det vil sige at tilslutningen ikke havde været helt stor nok, så der var blevet sneget et par mænd ind, men det var en pige tur, arrangeret af en dejlig jysk pige, Annie som i forvejen var bekendt med området og Joachim indehaveren af jagtretten i området. Efter at have tilendebragt turen til Ramkvilla på ca. 4 timer fra Roskilde, var vi blevet indkvarteret på en gammel nedlagt skole i nærheden af jagtområdet.

Der var taget rigeligt med mad, drikkevarer og ikke mindst kage med hjemmefra, alle havde fået tildelt opgaver med madlavning, opvask, madpakkesmøring, borddækning mm. Der måtte skydes elgtyre med mere end 4 takker på mindst den ene side af hovedet, elg kalv, råvildt, vildsvin og ræve.

Vi er nået frem til lørdag (anden dagen), lige før middag. Vinden rusker i skydetårnet, det er ved at blive halvkoldt og støvregnen laver dråbe mønster på kikkerten, nu er det bare med at holde den fri for dug, det skal i hvert tilfælde ikke være det, som er skyld i at jeg ikke får skudt. Jeg er lige blevet sat af som bagpost i en stor lysning som grænsede op mod vejen. På vejen er hundeførerne ved at være klar til at begynde at gå igennem. Der bliver givet signal, og drivjagten begynder.

Efter få minutter begynder en af hundene at halse på spor, pulsen stiger, jeg er helt klar, sker der mon noget, er der noget på vej ud mod mig eller? Tiden går, lyden bliver lavere, så højere igen, nu er den til venstre for mig, nu bevæger den sig væk. Et stykke råvildt springer ud af skovtykningen og kommer i fuld fart imod mig. Rundt om skydetårnet, det ænser mig og skifter retning tilbage mod skoven. Jeg har riflen i anslag følger dyret trækker frem og trykker af.

Dyret trimler rundt, jeg repeterer, efter et øjeblik prøver det at komme op igen, jeg finder det i kikkerten trykker af. Skuddet runger i ørerne, og der bliver helt stille. Jeg får styr på mit åndedræt, og pulsen kommer langsomt ned på sit normale leje. Telefonen bipper, det er en sms fra Lene, som er blevet sat af på posten efter mig: Var det dig der skød? Jeg svarer, og læner mig tilbage og nyder udsigten. Nu er det pludseligt ikke så koldt mere, og jeg tænker på hvor

heldig / privilegeret jeg er. Jeg har nedlagt et stykke råvildt, og lige om lidt er det frokost, og vi skal have vores madpakker, og der er stadig to dages jagt tilbage.

Lørdag aften arrangerede Joachim, at vi kunne komme i badstue. Efter aftensmaden kørte vi der ned, lidt betænkelige – hvad havde Joachim ment med, om vi ville i karet og at det var lidt primitivt? Nå men, hvis det gik helt galt, kunne vi jo bare køre tilbage igen med uforrettet sag. Vi skulle henvende os til godsejer fru, og så ville hun vise os til rette. Nu står vi uden for døren og venter på, at hun skulle komme ud. 6 godt slidte piger, som har været på jagt i to dage fra tidlig morgen, og som selvfølgelig også er kommet "lidt" for sent i seng, fordi vi nyder at side og fortælle historier om aftenen og nyde et godt glas.

Vi banker igen der er lys i vinduerne, og nu kan vi høre noget der pusler. Hun kommer ud og følger med os over plænen, der er fakler langs med stien, og vi kommer ned til søen. Det er halvkoldt, jeg skutter mig måske skulle jeg være blevet hjemme sammen med de andre, jeg overvejer lidt hvorfor jeg altid skal rode mig ud i alt muligt, og at det godt nogen gange kan være attraktivt at sige nej i stedet for altid at skulle udforske alt muligt.

Vi følger vandkanten og foran os dukker et lille fint rødt hus op, der er bygget en badebro rundt om det og på den står et kæmpe badekar, det er første gang jeg står over for en rigtig udendørs jacuzzi, den fyres op med birkebrænde, inden i huset er der en sauna, ligeledes fyret op med birkebrænde. Der er ingen elektricitet så alt er lyst op med stearinlys og fakler. Godsejerfruen forklare at vi skal først i saunaen så i søen og derefter i jacuzzi, vi skal passe på vores kredsløb og tage os god tid, det er vigtigt at sidde lidt og slappe af under åben himmel ind imellem og hvis der er nogen der føler den mindste smule ubehag, så skal vi stå op af karet eller gå ud af saunaen.

Vi springer ud i det alle sammen, det er ren nydelse for alle sanser: Vi sveder tran i saunaen, vores lunger bliver motioneret af de skrig der uvægerlig udstødes når man skal ned i det 4-5 grader varme søvand, så hvis krebsjagten i det efterfølgende år slår fejl er der ingen af os der vil blive forbavset og vores ømme muskler bliver blødt op i det varme vand i jacuzzi. Endnu et gyldent øjeblik som kan gemmes og tages frem, når man trænger til noget godt at tænke på.

Indsendt af: Helle Høst-Madsen